

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

ČETVRTI ODJEL

ODLUKA

Aplikacija br. 44312/19
Usmir TUTUNDŽIĆ
protiv Bosne i Hercegovine

Evropski sud za ljudska prava (Četvrti odjel), zasjedajući dana
28.02.2023. godine kao odbor u sljedećem sastavu:

Iulia Antoanella Motoc, *predsjednica*,

Faris Vehabović,

Branko Lubarda, *sudije*,

i Valentin Nicolescu, *v.d.zamjenik registrara Odjela*,
imajući u vidu:

aplikaciju (br. 44312/19) protiv Bosne i Hercegovine koju je prema členu
34. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda („Konvencija“),
dana 1.08.2019. godine, Sudu podnio državljanin Bosne i Hercegovine, g.
Usmir Tutundžić, rođen 1973. godine, koji živi u Sarajevu („aplikant“);

odluku da se o aplikaciji obavijesti vlada Bosne i Hercegovine („vlada“),
koju je zastupala gđa M. Mijić, v.d. zastupnica;

izjašnjenja stranaka;

odluku o odbijanju prigovora vlade na razmatranje aplikacije od strane
odбора;

nakon vijećanja, odlučio je kako slijedi:

OPIS PREDMETA

1. Aplikacija se odnosi na odluku Ustavnog suda od 13.02.2019. godine
kojom je odbijena ustavna apelacija aplikanta jer se taj sud u to vrijeme nije
bavio pitanjem dužine postupaka koji su u tijeku, za razliku od okončanih
postupaka (vidi *Delić protiv Bosne i Hercegovine*, br. 59181/18, tačke 10.-
12., 02.03.2021. godine). Ustavni sud je uzeo u razmatranje samo početni
podnesak aplikanta iz juna 2017., a zanemario njegov dodatni podnesak iz
avgusta 2017. godine kojim je obavijestio taj sud da je sporni upravni

postupak u međuvremenu okončan, te se žalio na dužinu i ishod toga postupka.

OCJENA SUDA

2. Pozivajući se na član 13. Konvencije, aplikant se žalio da mu je uskraćen pristup Ustavnom sudu u vezi s njegovom pritužbom na dužinu i ishod dotičnog upravnog postupka. Ta pritužba se morala ispitati, te je proslijeđena vladi prema članu 6. stav 1. Konvencije (vidi *Sporrong i Lönnroth protiv Švedske*, 23.09.1982., tačka 88., Serija A br. 52, i *Karakutsya protiv Ukrajine*, br. 18986/06, tačke 38.-39., 16.02.2017.).

3. Dostavljajući primjere odluka Ustavnog suda, od kojih je jedna datirala iz 2006. godine, vlada je istaknula da aplikant nije iskoristio pravni lijek koji mu je bio na raspolaganju prema članu 68. Pravila Ustavnog suda (preispitivanje odluka) protiv navedene odluke od 13.02.2019. godine.

4. Aplikant nije bio saglasan s tim.

5. Sažetak općih načela koja se odnose na pravilo o iscrpljivanju domaćih pravnih sredstava dat je presudi *Vučković i drugi protiv Srbije* ((prethodni prigovor) [VV], br. 17153/11 i 29 drugih, tačke 69.-77., 25.03.2014.).

6. Sud primjećuje da se na odluke Ustavnog suda, u načelu, ne može podnijeti žalba. Međutim, on zapaža da član 68. Pravila Ustavnog suda, kako ga tumači praksa toga suda, osigurava pravni lijek u situacijama poput ove koja se razmatra u predmetnom slučaju. Ako Ustavni sud greškom previdi pritužbu koja mu je podnesena, apelant o kojem je riječ može zatražiti da taj sud ispravi grešku (vidi, na primjer, odluke Ustavnog suda AP-1009/04 od 12.09.2006., AP-3013/17 od 24.04.2019., i AP-1793/20 od 10.12.2020.).

7. Aplikant nije iskoristio to pravno sredstvo niti je pokazao da je ono iz bilo kojeg razloga neadekvatno ili neefikasno u konkretnim okolnostima njegovog slučaja. Sud ne vidi da postoje bilo kakve posebne okolnosti koje bi oslobodile aplikanta od obaveze da ga iskoristi (vidi *Akdivar i drugi protiv Turske*, 16.09.1996., tačka 67., *Izveštaji o presudama i odlukama* 1996-IV, i *Mirazović protiv Bosne i Hercegovine* (odl.), br. 13628/03, 16.05.2006.).

8. Slijedi da je aplikacija nedopuštena zbog neiscrpljivanja domaćih pravnih lijekova, te se mora odbaciti u skladu sa članom 35. stavovi 1. i 4. Konvencije.

Iz navedenih razloga, Sud je, jednoglasno,

Proglasio aplikaciju nedopuštenom.

ODLUKA TUTUNDŽIĆ protiv BOSNE I HERCEGOVINE

Sačinjeno na engleskom jeziku i dostavljeno u pisanom obliku dana
23.03.2023. godine

Valentin Nicolescu
v.d. zamjenik registrara

Iulia Antoanella Motoc
predsjednica